

[Udenrigsministeren]

man tager stilling, og et par ting, jeg gerne vil pege på i denne forbindelse.

For det første må vi sikre, at en ordning kommer til at omfatte den rette personkreds, og det er selvfølgelig en glæde for mig som udenrigsminister at se, at det er mine medarbejdere, der i forslaget her bliver omfattet med forståelse og, tror jeg da, sympati. Men der er jo en del andre, som udsendes på reelt samme måde, og som derfor i givet fald også bør omfattes af en ordning. Der er jo andre ministerier, der også sender medarbejdere ud: industriministeriet, forsvarsministeriet, landbrugsministeriet og flere andre, så jeg tror, det er vigtigt, at man ser på personkredsen.

Et andet spørgsmål, der nøje bør overvejes, er, i hvilken form en sådan ordning bør vedtages. Det er vel et spørgsmål, om det er nødvendigt med en lovgivning, og i givet fald, om en lovgivning også bør omfatte private virksomheder. Her kunne meget måske tale for en henstilling til private virksomheder, for man kunne forestille sig en risiko for, at det ville blive vanskeligt for ægtefæller til medarbejdere i udenrigstjenesten og andre steder overhovedet at få job, hvis der ligefrem ved lov var pålagt en virksomhed en særlig omkostning eller forskellige begrænsninger i den forbindelse. Det er jo en problemstilling, man også kender i forbindelse med diskussionen om værnepligtiges muligheder for at vende tilbage til et job.

Endelig burde det nok overvejes, om man ikke i samme forbindelse skulle gøre et forsøg på at få afklaret ægtefællernes stilling i forhold til arbejdsløshedsunderstøttelse i forbindelse med en ordning som den, der er foreslået her.

Jeg skal slutte med at gentage, at regeringen ser meget positivt på forslaget. Vi har alle en fælles interesse i at få en god løsning på de problemer, der er nævnt i forslaget til folketingsbeslutning. Det er vigtigt for Danmark, at vi har gode repræsentationer i udlandet. Det er også vigtigt for Danmark, at der er mange, der har praktisk mulighed for at tage arbejde i de internationale organisationer, hvor Danmarks medlemskab jo vil være så meget mere til landets gavn, som vi har mulighed for at have danskere anbragt centralt rundt omkring i organisationerne. Så jeg håber, at vi kan få en diskussion på grundlag af forslaget her, der kan vise vejen til en

praktisk løsning af de mange forskellige problemer.

Helle Degn S):

Jeg skal også starte med at erklære, at jeg kan være glad i dag, for jeg har også lejlighed til at være enig med udenrigsministeren. Noget af det, socialdemokratiet har hæftet sig ved, ud over at vi er positivt indstillet over for forslaget – det deltager vi gerne i rosen af – er det samme som de indvendinger, udenrigsministeren kommer med, eller de drøftelser, udenrigsministeren lægger op til. De overvejelser har vi også gjort os.

For det første synes vi, det er en god idé, at vi tager fat på at skabe den sammenhæng, som faktisk burde være en naturlig sammenhæng overalt i det danske samfund, at få kombinationen job og familie til at fungere noget bedre. Det synes vi der er anledning til at sige at dette forslag er et udtryk for, og det er vi vældig glade for. Vi deler helt den intention, der ligger bag forslaget.

Noget af det, vi synes vi skal drøfte lidt nærmere under udvalgsarbejdet, er, hvilken personkreds det skal omfatte, altså hvordan vi skal sikre en eller anden form for ensartethed for alle offentligt ansatte. Derfor synes vi, det kunne være interessant at få nogle bemærkninger fra Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening om, hvordan de vil forholde sig til det her spørgsmål. Vi mener, at denne ordning burde gælde alle, der er ansat i den offentlige sektor, ikke kun dem, som udsendes af Danida til tjeneste ude omkring.

Det andet problem, jeg vil pege på, er, at det ikke kun er et spørgsmål om at få orlov. Det er lige så vel et spørgsmål om at få gensættelse efter endt orlov. Der støder vi ind i en problemstilling, som jeg synes vi skal se lidt nærmere på.

Det tredje problem, jeg vil pege på – det var udenrigsministeren også inde på – er hele A-kasseproblematikken, altså om tilknytningsforholdet til en A-kasse nødvendigvis bør afskæres eller vi skulle operere med en død periode for den tid, hvor samleveren eller ægtefællen er med ude, sådan at man ikke taber sit tilhørsforhold til sin A-kasse.

Et andet problem i den forbindelse er lønanciennitet og pensionsanciennitet. Det må vi også have med i vores vurdering af, hvor-